

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.375 van 4 november 1997
in de zaak A. 70.797/XII-577.**

In zake : de n.v. ANTWERPS SCHADEBUREAU (A.S.B.),
gevestigd te WESTMALLE (MALLE),
Berkenlaan 5

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Economische Zaken,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. ANTWERPS SCHADEBUREAU (A.S.B.) op 4 september 1996
heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen
van 29 juli 1996 waarbij haar aanvraag tot registratie
in het register der onafhankelijke verzekeringstussen-
personen geweigerd wordt;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur P. DE WOLF, overeenkomstig artikel 8, § 3, van
het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 23 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 1997, datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 29 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VAN DYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de rechtspleging.

1.1. Overwegende dat om dezelfde redenen als uiteengezet in het arrest nr. 63.015, De Visscher, van 12 november 1996, de door de verwerende partijen neergelegde nota's van 9 oktober 1996 niet uit de debatten worden geweerd en dat ook niet op de vraag van de tweede verwerende partij om buiten de zaak te worden gesteld kan worden ingegaan; dat evenwel na indiening van het verzoekschrift en van evengenoemde nota's, de verwerende en de verzoekende partij nog bijkomende nota's hebben neergelegd; dat zich geen reden aandient om die niet in het toepasselijk procedurereglement voorziene nota's in aanmerking te nemen; dat zij uit de debatten worden geweerd;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn.

2.1. De verzoekende partij dient op 14 juni 1996 een aanvraag in tot registratie in het register der onafhankelijke verzekeringstussenpersonen bij de Controledienst voor de Verzekeringen (C.D.V.).

Bij de aanvraag zijn een aantal documenten gevoegd waaronder een verklaring conformiteit, overeenkomstig artikel 10, eerste lid, 5°, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen :

"Verklaring garantie

Ik ondergetekende, Bruyns René, Afgevaardigde bestuurder, verklaar overeenkomstig artikel 10. 5° van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen garant te staan voor de conformiteit met de Belgische wettelijke en reglementaire bepalingen van algemeen belang van de verzekeringsovereenkomsten aangaande risico's andere dan de grote risico's bedoeld in artikel 1, 7 van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdend algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, die ik aanbied voor rekening van niet in België toegelaten verzekeringsondernemingen".

2.2. In een nota van 23 juli 1996 aan de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen stelt de administratie van die dienst het volgende :

"Er wordt voorgesteld de toelating aan A.S.B. te weigeren wegens gebrek aan een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid (art. 10, 3°, W. 27 maart 1995). Voormeld gebrek blijkt uit het, zelfs na meerdere herinneringen, blijven onderbrengen van Belgische risico's bij niet gemachtigde verzekeraars, het weigeren, eveneens na aanmaningen, de door de Controledienst in het kader van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen gevraagde inlichtingen en uit het niet volledig vermelden van de identiteit van de verzekeraars in de verzekeringsovereenkomst zoals eveneens vereist door voormelde wet".

2.3. Op 29 juli 1996 besluit de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen met verwijzing naar de bovenvermelde nota de aanvraag tot inschrijving als verzekeringstussenpersoon te weigeren.

2.4. Bij aangetekende brief van 19 of 20 augustus 1996 deelt de Controledienst voor de Verzekeringen het volgende mee aan de verzoekende partij :

"Gelet op uw aanvraag ontvangen op 25 juni 1996, hebben wij de eer U mede te delen dat de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen in zijn zitting dd. 29 juli 1996, uw aanvraag tot registratie in het register der onafhankelijke verzekeringstussenpersonen door onze Dienst bijgehouden, om volgende redenen geweigerd heeft :

U hebt niet aangetoond dat U een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garandeert zoals geëist door artikel 10, 3° van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen.

Dit gebrek aan een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid blijkt o.a. uit :

- het, zelfs na meerdere herinneringen, blijven onderbrengen van Belgische risico's bij niet gemachtigde verzekeraars;
- het weigeren, eveneens na aanmaningen, de door de Controledienst in het kader van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen gevraagde inlichtingen mede te delen;
- uit het niet volledig vermelden van de identiteit van de verzekeraars in de verzekeringsovereenkomst zoals eveneens vereist door voormelde wet van 9 juli 1975".

3. Over de gegrondheid van het annulatieberoep.

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 10, eerste lid, 3° van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen; dat zij betoogt dat een onjuiste toepassing werd gemaakt van evengenoemd artikel, daar geen van haar vennoten, noch zaakvoerders ooit werden vervolgd, laat staan werden veroordeeld wegens de in artikel 1 van het

koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 bepaalde strafrechterlijke inbreuken, noch zich bevinden in de overige in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen bepaalde gevallen;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partijen in de bijzondere nota doen gelden dat de door de verzoekende partij geschonden geachte wetsbepalingen "aanvullende voorwaarden (zijn) bij de beoordeling van de geschiktheid en professionele betrouwbaarheid dat zich eveneens op andere gegevens van het dossier mag steunen en met name zoals ter zake zich te schikken naar de van toepassing zijnde wetgeving";

3.1.3.1. Overwegende dat artikel 10, eerste lid, 3°, van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven en die inschrijving te behouden, de betrokken verzekeringstussenpersoon aan onder meer de volgende voorwaarde moet voldoen :

"Een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid garanderen. De betrokkene mag zich niet bevinden in een van de gevallen opgesomd in artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen. De artikelen 3, 3bis en 3ter van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordelen en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken, zijn, wat deze wet betreft, enkel van toepassing op degenen die de werkzaamheden vermeld in artikel 2 als zelfstandige wensen uit te oefenen";

3.1.3.2. Overwegende dat in acht genomen de algemene strekking van de wet van 27 maart 1995, uitdrukkelijk verwoord in artikel 1 van de wet zelf, te weten "de rechten te beschermen van verzekeringsnemers, van de verzekerden en van derden die betrokken zijn bij de

uitvoering van verzekeringsovereenkomsten", de verzoe-
kende partij niet kan worden bijgevalen in haar stel-
ling dat artikel 10, eerste lid, 3° exhaustief de crite-
ria bepaalt met betrekking tot de voldoende geschiktheid
en professionele betrouwbaarheid; dat wanneer de betrok-
kene zich bevindt in een van de gevallen opgesomd in
artikel 90, § 2, van de wet van 9 juli 1975 betreffende
de controle der verzekeringsondernemingen de Controle-
dienst voor de Verzekeringen verplicht is, zonder enige
discretionaire beoordelingsbevoegdheid, zijn inschrij-
ving in het register der verzekeringstussenpersonen te
weigeren; dat, evenwel in het belang van de bescherming
van de rechten van de verzekeringsnemers en van derden,
krachtens artikel 10, eerste lid, 3°, in het bijzonder
krachtens de bepaling dat de verzekeringstussenpersonen
"een voldoende geschiktheid en professionele betrouw-
baarheid (moeten) garanderen", bemiddelaars om andere
redenen dan die opgesomd in voornoemd artikel 90, § 2 en
die verband houden met de uitoefening van hun beroep als
verzekeringstussenpersoon eveneens kunnen worden uitge-
sloten; dat in zulke gevallen de Controledienst over een
discretionaire bevoegdheid beschikt; dat het middel niet
gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoevende partij als
tweede middel de schending van de motiveringsplicht
aanvoert; dat zij besbetreffend verwijst naar arti-
kel 10, eerste lid, 5° van de wet van 27 maart 1995,
zodat het naar haar oordeel onjuist is om de inschrij-
ving in het register van verzekeringstussenpersonen te
weigeren wegens het plaatsen van Belgische risico's bij
niet in België toegelaten verzekeringen; dat zij in
ondergeschikte orde de in België geëiste "machtiging" in
strijd acht met de derde EEG-richtlijn nr. 92/49 van
18 juni 1992; dat zij eveneens de juistheid betwist van
de overige door de Controledienst voor de weigering
opgegeven motieven, te weten het niet verstrekken van
inlichtingen aan die dienst en het niet vermelden van de

identiteit van de verzekeraars in de verzekeringsovereenkomsten; dat zij daaraan toevoegt dat het niet vermelden van de identiteit zeer gebruikelijk is bij het verzekeren van grote risico's, transport- en zeevaartsrisico's;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partijen in de bijzondere nota antwoorden dat het aanbieden van polissen met niet in België toegelaten verzekeringsondernemingen een schending van de wet uitmaakt en dat op grond daarvan de Controledienst de aanvraag tot registratie kon weigeren; dat zij van oordeel zijn dat ook de overige verwijten wel degelijk gegrond waren;

3.2.3.1. Overwegende dat het zwaarwichtige motief voor de weigering om de verzoekende partij als verzekeringstussenpersoon te registreren is dat zij ondanks aanmaningen Belgische risico's plaatst bij "niet toegelaten" of "niet van toelating vrijgestelde verzekeraars"; dat uit het administratief dossier, in het bijzonder uit de nota voor de Raad van State van 23 juli 1996 blijkt dat het om polissen gaat geplaatst bij de s.a. Intercontinental en de s.a. AEGIS; dat laatstgenoemde maatschappij een verzekeringsonderneming is gevestigd in Cyprus en dat de verzoekende partij in 1995 60 % van haar commissielonen heeft ontvangen vanwege die vennootschap;

3.2.3.2. Overwegende dat naar luid van artikel 3, § 1 van de wet 9 juli 1975 het elke onderneming, ongeacht of zij voor eigen rekening dan wel voor rekening van een derde handelt, verboden is in de hoedanigheid van verzekeraar, verzekeringsovereenkomsten te sluiten of aan te bieden zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten; dat luidens artikel 63 van dezelfde wet evengenoemde bepaling niet toepasselijk is op de verzekeringsondernemingen die onder het recht van een andere lid-staat van de Gemeenschap ressorteren en dat die

ondernemingen in België langs een bijkantoor of in vrije dienstverlening de verzekeringsverrichtingen mogen beoefenen waarvoor ze in hun lid-staat van herkomst de toelating hebben verkregen; dat aldus die ondernemingen niet in België de toelating dienen te verkrijgen, wel in hun land van herkomst; dat overeenkomstig de artikelen 67 en 68 van evengenoemde wet voor deze ondernemingen enkel een notificatieprocedure geldt; dat in acht genomen de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) getekend te Oporto op 2 mei 1992 artikel 3, § 1 van de wet van 9 juli 1975 ook niet geldt voor de landen behorend tot de EER; dat wat de s.a. AEGIS betreft het vaststaat dat deze maatschappij van Cyprische nationaliteit niet ressorteert onder het recht van een andere lid-staat van de Gemeenschap en dat Cyprus evenmin behoort tot de Economische Europese Ruimte; dat dienvolgens conform artikel 3 van de wet van 9 juli 1975 deze maatschappij vooraf door de Koning diende te zijn toegelaten; dat niet wordt betwist dat de s.a. AEGIS over die toelating niet beschikte; dat thans de verzoekende partij steun zoekt in artikel 10, eerste lid, 5° van de wet van 27 maart 1995 om te stellen dat zij toch gerechtigd was met genoemde onderneming verzekeringspolissen te sluiten; dat het betoog van de verzoekende partij evenwel niet opgaat om volgende redenen :

- artikel 10, eerste lid, 5° van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat de verzekeringstussenpersoon garant dient te staan voor de conformiteit van de door hem aangeboden produkten met de Belgische wettelijke en reglementaire bepalingen van algemeen belang, indien het gaat om verzekeringsovereenkomsten met "niet in België toegelaten verzekeringsondernemingen"; zoals blijkt uit de parlementaire voorbereidingen van evengenoemd artikel wordt met deze bepaling beoogd de bemiddelaar ervoor garant te laten staan dat het contract gesloten met niet in België gecontroleerde verzekeringsondernemingen strookt met de Belgische

- wetgeving; (Parl. St. Kamer, 1991-1992, 390/6, p. 11 en 390/7, p 5); een verzekeringsonderneming die een toelating bedoeld in artikel 3 van de wet van 9 juli 1975 heeft verkregen is onderworpen aan de controle van de Belgische autoriteiten; artikel 10, eerste lid, 5° slaat dan ook louter op verzekeringsovereenkomsten gesloten met verzekeringsondernemingen die niet in België zijn toegelaten maar die geen toelating dienen te krijgen om de eenvoudige reden dat zij in hun lidstaat van herkomst de vereiste toelating hebben verkregen; er is geen grond om te stellen dat voornoemd artikel 10, eerste lid, 5° dat louter betrekking heeft op een door de verzekeringsbemiddelaar te verstrekken garantie aangaande de conformiteit van aangeboden producten met de Belgische wettelijke en reglementaire bepalingen van algemeen belang, een stilzwijgende opheffing zou inhouden van een fundamentele bepaling van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen dat voor Belgische verzekeringsondernemingen en verzekeringsondernemingen afkomstig uit derde landen het verbod oplegt om in de hoedanigheid van verzekeraar verzekeringsovereenkomsten te sluiten of aan te bieden zonder vooraf door de Koning te zijn toegelaten;
- er wordt vastgesteld dat alhoewel de verzoekende partij thans ten onrechte een beroep doet op artikel 10, eerste lid, 5° van de wet van 27 maart 1995 om aan te tonen dat zij op grond van dat artikel gemachtigd was om polissen bij de s.a. AEGIS te plaatsen, uit het administratief dossier blijkt dat polissen bij voornoemde verzekeringsmaatschappij werden geplaatst vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 maart 1995;

3.2.3.3. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de kritiek van de verzoekende partij op het hoofdmotief van de weigeringsbeslissing niet gegrond is; dat dit motief zwaarwichtig genoeg is om te besluiten, zoals de Controledienst heeft gedaan, dat de verzoekende

partij geen voldoende professionele betrouwbaarheid garandeert; dat dienvolgens een onderzoek naar de gegrondheid van de overige motieven overbodig is; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 4 november 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. BORRET.